

POMURSKI VESTNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
ZA POMURJE

Leto IX. — Štev. 9

Murska Sobota, 7. marca 1957

Cena din 10.—

OB OBČNIH ZBORIH KMETIJSKIH ZADRUG

Predvsem: večje sodelovanje zadružnikov

Zadružniki bodo slišali poročila o enoletnem poslovanju zadrug. Poročila so dobra, če so analize dela temeljite in objektivne, sicer jih zadružniki lahko zavrnejo.

Lanska praksa je pokazala, da so bile teritorialno prevelike zadruge dokaj resna ovira za dosledno uveljavljanje demokratičnih načel znotraj njih. Marsikje so izgubili prave stike z zadružniki; zanemarjali so občne zборе ali pa občasna posvetovanja s člani. Posledica tega

je bila često prevelika domačnost med voljenimi organi zadrug in zadrugnimi uslužbenci, a kar je še slabše: delovanje na področju kmetijstva ni bilo dovolj zavestno usmerjeno in je bilo bolj rezultat prizadevanja posameznikov kot pa množice, kateri je zadruga pravzaprav namenjena. Slabe izkušnje pa so prinesle tudi ozemeljsko premajhne zadruge, saj je v njih samovoljna posameznikov lahko prišla še bolj do izraza (posemzni upravniki so se imeli za nekronane Kralje na Betajnovi), delovanje takih zadrug na področju kmetijstva je bilo komaj malo ali pa nič zaznavno, razen tega pa si niti niso mogle zagotoviti potrebnega strokovnega kadra, da ne govorimo o težnjah posameznikov, ki so iz osebnega stremuštva odklanjali pomoč kmetijskih strokovnjakov.

Zadruge so lani prevzele domala ves odkup poljskih pridelkov, živine in lesa, kar je prav gotovo njihov izreden uspeh, zlasti če ga ocenjujemo v luči njihove gospodarske krepitve. Letos bo potrebno to delovanje še okrepiti, da bodo zadruge postale edini odkupovalci v svojih okoliših. Izredno važno je tudi, da bomo letos s pravilno politiko cen še smelejše krepili zadrugne sklade, ki naj postanejo solidna gnotna podlaga za uspešno delovanje zadrug v kmetijstvu. Preplavanje odkupljenega blaga in celo odkupno poslovanje z izgubo ne more voditi k temu smotru in učinkuje prav nasprotno. Zadruge pa si bodo pridobile večje zaupanje med svojimi člani, če bodo tudi redni in zanesljivi plačniki odkupljenega blaga. Lani so morali zadružniki ponekod čakati na plačilo po mesec dni in še več, zaradi česar so upravičeno negotovali, zlasti še zategadelj, ker potem sami niso mogli redno izpolnjevati svojih davčnih obveznosti.

Nedvomno bo prvorazredna naloga letošnjih občnih zborov: usmeriti sredstva zadrugnih skladov tja, kjer bodo najprej prinesla gospodarski učinek in največ prispevala za gospodarsko krepitev same zadrug. Pravilna usmerjenost na tem

področju je življenjsko važna za bodoče uspehe kmetijskih zadrug in od nje je tudi odvisno, ali bodo člani imeli v svoji zadrugi vse tisto, kar od nje pričakujejo, in — ali bo zadruga v bodoče tudi lahko odigrala resnično vlogo, usmerjevalca kmetijske proizvodnje na podlagi lastništva nad proizvodnimi sredstvi. V nekaterih zadrugah so se že odločili, da bodo s sredstvi zadrugnih skladov gradili potrebne objekte (skladišča, garaže za stroje, itd.) ali pa si nabavili nove stroje in drugo mehanizacijo, kar naj prevzamemo v svoje programe tudi ostale zadruge.

Pravilno uporabljanje sredstev zadrugnih skladov pa je pogojeno tudi z letnimi proizvodnimi načrti kmetijskih zadrug, ki jih je potrebno življenjsko sestaviti in prilagoditi resničnim potrebam in možnostim v določenem okolišju. Uspešno uresničevanje teh proizvodnih načrtov pa bo zagotovljeno samo tedaj, če bodo pri njihovem sestavljanju sodelovali vsi zadružniki in jih tudi sprejeli kot svoje. Dosedaj so ti načrti prečesto ostali samo goli papir, predvsem zaradi tega, ker so bili daleč vstran od življenjskih potreb članov, nerealni in samo plod pisarniških kombinacij posameznikov. Za dobrimi načrti pa lahko stojijo samo zadružniki kot njihovi neposredni uresničevalci.

Letos bo potrebno vskladiti taka sredstva kot proizvodne načrte — zadrug, družbenih kmetijskih posestev in skladov za pospeševanje kmetijstva pri občinah, kajti samo tako bo mogoče očitneje napredovati v kmetijstvu. Drobljenje sil na tem področju ne more prinesiti večjega učinka, marveč samo vzajemno delovanje in prizadevanje vseh prizadetih činiteljev.

Končno pa bodo morali zadružniki na občnih zbora določene konkretizirati sodelovanje svojih zadrug z območnimi proizvodnimi zvezami, predvsem v tem smislu, da bodo od slednjih zahtevale vso potrebno strokovno pomoč in delo strokovnjakov tudi primerno nagradjevale. Za uresničevanje strokovnega programa proizvodnih zvez in v njih vključenih zadrug že imamo dovolj ljudi, pa tudi sredstev ne bo manjkalo, če si jih bomo znali zagotoviti.

S. K.

Pomurska mladina se vedno bolj uveljavlja

V Pomurju so imeli do sedaj pet občinskih mladinskih konferenc, ki so izpadle mnogo bolje kot prejšnja leta; mladi ljudje so pokazali zanimanje in pripravljenost za sodelovanje na vseh področjih delovanja, zlasti še v kmetijskem zadrugništvu, kjer se razmeroma še najbolj uveljavljajo. Stevilo aktivov mladih zadružnikov nepreravno narašča in vse kaže, da se bo soboški okraj v tem pogledu uvrstil na eno prvih mest v republiki. V kratkem namestimo ustanoviti AMZ pri Gradu in v Dol. Slavečih. Mladina pa se številčno in po aktivnosti vse bolj uveljavlja tudi v samoupravnih organih; njeno še večje sodelovanje v

zadrugnih vodstvih pa naj bi zagotovili zadružniki na svojih občnih zbora.

Občinske konference so tudi pokazale, da se je mladinska organizacija že marsikje uvrstila med ostala uveljavljena društva in organizacije. Izjema je samo občina Martjanci, kjer bržčas ne bodo imeli niti občinske konference. To prav gotovo ni vzpodbuden signal za občinska politična vodstva, ki bi morala veliko več storiti za uveljavljanje mladine v svojem okolišju.

Na konferencah so razpravljali tudi o tekmovanju v počastitev VII. kongresa ZKJ in sprejeli ustrezne sklepe.

-ko

Izredni občni zbor KZ v Radencih

Kmetijska zadruga v Radencih je imela v nedeljo izredni občni zbor. Udeležba je pokazala, da člani iz leta v leto bolj spremljajo in se zanimajo za delo svoje zadrug.

Na izrednem občnem zboru so sprejeli poslovnik zadrug in delovni plan za leto 1957. Po razpravi so izvolili pospeševalne odseke: živinorejskega, sadjarskega in poljedelskega. Na koncu so predlagali

več koristnih ukrepov za zboljšanje kmetijstva, za zatiranje škodljivcev in še kaj.

O vlogi zadrug sta spregovorila podpredsednik občine tovariš Anton Strajnsak in član nedavno ustanovljene kmetijske proizvodne zveze tov. Golob.

Redni letni občni zbor zadrug bo v prvi polovici marca. Ika.

8. MAREC

DAN NAPREDNIH ŽENA

Piše: MILOŠ LEDINEK

Ze vrsto let praznujemo mednarodni ženski praznik v zavesti, da je njegova vsebina, za katero so se napredne žene sveta borile desetletja, postala pri nas že živa stvarnost. Boj naprednih žena v svetu je sestavni del naporov delavskega razreda, vseh delavnih in naprednih ljudi zoper izkoriščanje, za oblast delovnega človeka v svetu. Napredne žene so se dobro zavedale, da se bodo končno osvobodile le v sklopu celotne osvoboditve človeka pred izkoriščanjem.

Boj za osvoboditev dela je bil vezan na boj žena za svoje pravice v človeški družbi. Z zmago nad izkoriščevalskim buržuaznim redom so žene v socialističnih deželah, v deželah ljudske demokracije, dobile povsem novo, enakopravno mesto. Z zakoni in ustavo nove Jugoslavije je priznana ženi enakopravnost v vsem javnem življenju.

Družbeni in zakonski pogoji so dani! Kako je pa v praksi? Res je, da ima danes naša žena pravico do javnega dela, do vseh javnih služb in funkcij, ima pravico odločati o vsem, kakor njen tovariš — moški.

Če pa le pogledamo, to posebej še velja za naš pomurski okraj, koliko je žena v naših ljudskih odborih in organih ljudskih odborov, v krajevnih odborih, v odborih kmetijskih zadrug in delavskih svetih, v odborih družbenega upravljanja, v raznih društvih in organizacijah itd., pa bomo videli, da se je naša žena tu še kaj malo uveljavila.

Samo pogledimo: v delavskih svetih je 1223 članov, a žena le 150; v OLO imamo 105 odbornikov, a le 4 žene; v svetih OLO je 101 član, a žena le 16; v občinskih ljudskih odborih je 307 odbornikov, a samo 9 žene in v krajevnih odborih je 1266 članov, žena pa le 19. V zdravstvenih odborih raznih ustanov pa je 137 članov, a že tudi 45 žena.

Kje so vzroki temu?

Mislim, da jih ni težko najti!

Za uveljavljanje pravic žena je potrebna tudi napredna družbena zavest, da te pravice pridejo do izraza je dalje potrebna tudi materialna osnova, da se žena lahko teh pravic tudi poslužuje.

Kako je z družbeno zavestjo? Nemalo še velja v našem okraju miselnost, da je dovolj, če je član Socialistične zveze v družini oče, glavar družine, da je na član KZ, da on hodi na zbere volilcev, kandidira za odbornika občine, je član raznih svetov in odborov družbenega upravljanja itd. Ni tu odrinjena samo žena, odrinjeni so tudi ostali člani družine: sinovi in hčere. Mislim, da prihaja čas, ko bo treba te patriarhalne, za ženo ponižujoče odnose v družbi v korenini popraviti. V občini Petrovci je n. pr. krajevni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi kandidiral v šolski odbor tudi ženo. Zbor volilcev je žensko kandidatko odklonil; češ kaj bo žena v šolskem odboru, žena spada k otrokom, v hišo, v kuhinjo itd.

Te zavesti, da uveljavlja žena svoje pravice, pa tudi pri samih ženah ni dovolj, da si se zadnje čase organizacije ženskih društev in sekcija žena zadrugne zelo energično in pogumno utira pot v javno, družbeno življenje. Zbori žena, posebej pa še zbori zadrugne so v okraju pokazali, da se žene, ki nosijo v hiši — posebno pri našem kmetu — večjo težo gospodarstva in ne vršijo le neproduktivno delo, temveč prispevajo s svojim delom lep delež k narodnemu dohodku na vasi, lep delež k dohodku naše kmečke družine.

Družba je dolžna, da razbija staro, patriarhalno in izkoriščevalsko gledanje na ženo, na žena, ki bi naj bila sluga vsem v družini, ki naj gara tiha in ponižna od jutra do večera, ne da bi smela o tem svojem delu nekeje govoriti, ne da bi smela in mogla o tem svojem delu in zadevah v celoti nekeje tudi odločati. Danes so vse zakonite osnove, treba je te uresničiti.

Treba je uresničevati to, da bodo moški državljani, ko poleg sebe vidijo ženo zadružnico, ženo volivko, ženo članico raznih društev in organizacij, njo obravnavali kot sebi enako, jo predlagali v vodstvene organe po sposobnostih in aktivnosti in jo potem kot sebi enako tudi volili. Zato je pa potrebno, da družba, konkretno politične in družbene organizacije več delajo ne le med ženami, predvsem med moškimi državljani, več kulturno-prosvetnega in političnega dela in prepričevanja, da bodo delo žene ocenjevali enakovredno kot svoje delo, da bodo na družbeni položaj žene gledali kot na svoj položaj, da se bodo znebili podcenjevalnega odnosa do žene, ki »bajec« danes še vedno spada le v kuhinjo, dom in k otrokom. Končno pa ne gre za to, ali žena prispeva svoj bogat delež v gospodarstvo družine, gre čisto enostavno za človeške odnose do žene sploh, do enakovrednega človeka in državljana do polnopravnega družbenega bitja. Ta nerazvit odnos do naše žene pa ni le na vasi, mnogo boljši tudi ni odnos do žene delavke, namoščenke in gospodinje.

V naših delavskih svetih je dosti premalo žena tudi tam, kjer ima ženska delovna sila celo večino. Tu nima sindikat in ostale politične organizacije prav nič važnejšega dela, kot da v vztrajnim in doslednim delom vzbujajo zavest žene delavke ne le v dolžnosti do dela, temveč tudi zavest v pravicah odločanja. No, v naših mestih in večjih krajih smo toliko že »naprednejši«, da se žena masovneje pojavlja v večji meri v društvenih in družbenih organizacijah, a v ljudskih odborih pa še vedno zelo malo, kvečjemu še v kakšnem svetu za socialno skrbstvo, zdravstvo, prosveti, v družbeno-upravnih organih šolskih in zdravstvenih ustanov.

Ne morem pa se povsem znebiti vtisa, da to zato, ker ta področja družbene dejavnosti kaj radi podcenjujemo, da je pa še vedno v nas miselnost, da v občinskih ali krajevnih odborih, v gospodarskih organizacijah, v delavskih svetih in upravnih odborih KZ žena nima kaj iskati, to je stvar moških, ki so že naprej določeni da »vladajo«.

Pred nami so volitve v upravne odbore KZ. Ljudski odbori bi naj ponovno volili svoje svete in krajevne odbore, za časa kongresa delavskih svetov bodo volitve v delavske svete, pred nami so volitve v občinske odbore. Ali ne bi bilo prav, da pri sestavi teh odborov malo bolj računamo tudi na naše žene, pa tudi na našo moško in žensko mladino? Ni pa dovolj, da jih le kandidiramo kot so n. pr. v Vidnu ob Ščavnici na konferenci Socialistične zveze delovnih ljudi — temveč, da jih tudi volimo po istem kriteriju kot velja za moške, ne pa po kriteriju »žena je, ven z njo, saj ni sposobna voditi in odločati«.

Zavedati se moramo, da zavest razgledanih in sposobnih žena ne bo rasla, če bo zabita doma, temveč le, če se bo nekeje v družbi udeleževala. Kar velja za ostale državljane, velja tudi za žene.

Res pa je, da je poleg polne zavesti nas vseh in tudi žena, da je pook kulturno-politične razgledanosti nas vseh potrebno še nekaj, da se bo žena resnično osvobodila, in to so materialni pogoji, ki jo bodo osvobodili drobnih hišnih in gospodinjstvih del, ki so pa nujna, da jih nekdo opravi. Da naše gospodinjstvo — kuhinja in razna hišna dela — še ni naprednejše, zmehanizirano, je treba poleg materialnih sredstev, ki bi omogočila široko proizvodnjo predmetov za pomoč gospodinjstvu, po ceni, ki bi bila pristopna vsaki naši družini, še tudi dvoje: Prvo: več razumevanja gospodarskih krogov za to vrsto proizvodnje in drugo: razumevanje za napredno gospodinjstvo nasploh.

(Nadaljevanje na 2. strani)

DVE SKRAJNOSTI

Pet- in desetodstotno zvišanje plač je sprožilo živahno razpravo med našimi delovnimi ljudmi. Način deljenja osote, namenjene za zvišanje plač delovnemu kolektivu, pa je marsikje vzbudil tudi več ali manj negotovanja. Kako naj poteka proces povišanja tarifnih postavk in kako naj bo principielno rešeno to povišanje, pa je bilo očasih dokaj nejasno vprašanje, na katero so odgovarjali različni predstavniki podjetij različno. Ponekod se je izražala tendenca linearnega zvišanja, ki je nevarna skrajnost, drugod so se potegovali za nesorazmerni razpon med najnižjimi in najvišjimi plačami, kar pa je druga skrajnost.

Zaradi tega, ker je rok za potrditev tarifnih pravilnikov kratak, so marsikje pospešili razpravo ali pa naravnost okrnili. V nekaterih podjetjih so sklicali samo komisijo za zvišanje plač, da so se lahko izognili sodelovanju vsega kolektiva. Za takšnim postopkom forsiranja se je gotovo skrivala takšna ali drugačna tendenca, ki je bila razvidna tudi iz postopka novih tarifnih pravilnikov.

Tako je prišlo do nesorazmerne in neupravičene povišanja plač vodilnim uslužbencem in šele potem ostalim, ponekod so dobili povišanje tudi uslužbenci, ki jim to ne pripada, namesto delavci in uslužbenci na delovnih mestih s težkimi delovnimi pogoji. Večje zviševanje plač uslužbencem kot delavcem pa je neupravičeno. Vsota, namenjena zvišanju plač, mora biti v prvi vrsti za sorazmerno zvišanje plač kvalificiranim in visokokvalificiranim delavcem ter srednjemu tehničnemu kadru. V sedanjih pogojih ne more biti upravičeno nadaljnje povečanje razpona med najnižjimi in najvišjimi plačami, toda to ne pomeni, da posamezni izjemno kvalificirani in strokovnjaki naj ne dobijo sorazmerna povišanja.

Podobno so bile storjene napake tudi pri sprejemanju premijskih pravilnikov, ki služijo ponekod le za avtomatsko zvišanje plač vodilnim in strokovnim uslužbencem. Premije naj se izplačujejo samo za dejanja, na podlagi katerih je bil dosežen ekonomski učinek v proizvodnji.

O vsem tem so razpravljali v predsedstvu Centralnega sindikalnega sveta Zveze sindikatov Jugoslavije in sprejeli nekaj sklepov, ki naj bodo osnova sindikalnim podružnicam. Predsedstvo poziva vse sindikalne podružnice, naj se z osemi silami zavzemajo za stvarno, demokratično in resnično sodelovanje delovnih kolektivov pri sprejemanju tarifnih pravilnikov.

Na škodljivost vseh teh pojavov naj sindikalne podružnice opozorijo podstopa podjetij in celotne kolektive. Toda sindikalne podružnice si še v marsikaterem našem podjetju niso utrle poti in uveljavile svoje vloge. Predvsem pri vodilnih uslužbencih je opaziti določeno podcenjevanje teh osnovnih organizacij sindikata. Nekateri jih celo jemljejo kot nekaj neresnega in jih na razne načine tudi onemogočajo v resnem sodelovanju v podjetju. Zaradi tega bodo sindikalne podružnice potrebovale izdatnejše pomoči občinskih sindikalnih svetov in političnih organizacij.

VOLITVE V INDIJI

Od 24. februarja do 12. marca so v Indiji nove volitve, tretje od 1947. leta, ko je ta velika dežela dobila neodvisnost. Te volitve pomenijo preizkušnjo razpoloženja indijskega ljudstva napram Nehruu in njegovi stranki Nacionalnega Kongresa, ki je na oblasti od začetka indijske neodvisnosti. Kongresna stranka je najstarejša in najbolj opliona v tej deželi. Na minulih parlamentarnih volitvah 1951. leta je dobila 364 poslanskih mest oziroma 74 odstotkov, in zdaj zopet kaže, da bo njen mandat podaljšan tudi za naslednjo dobo petih let.

V žiljenju neke dežele je obdobje desetih let zelo kratak čas, da bi se njene notranje sile dovolj afirmirale, posebno če je beseda o deželi, ki se je komaj osvobodila kolonialnega položaja. V Indiji pa je kolonialna uprava delovala na klasičen način: v gospodarstvu — maksimalno izkoriščanje bogastva brez razvoja industrije na indijskem področju, a v socialni politiki — vzdrževanje čim večjega neznanja in tretiranje človeške delovne sile kot najcenejšega blaga (ko je postala neodvisna, je imela Indija okrog 90 odstotkov nepismenih).

Vendar si je Indija s svojim notranjim in zunanje-političnim žiljenjem pridobila takšen ugled, da se na njo gleda z obojestransko pravico kot na enega izmed odločujočih čimteljev na mednarodnem prizorišču. Osnovna zunanje-politična akcionost vlade Džavaharlala Nehrua, odnosno stranke Kongresa, je zasnovana na anti-blokovski koncepciji. Politika sile in pristopanja k mednarodnim sporom s poziciji blokovskih združenj predstavlja, po prepričanju indijske vlade, nevarnost za mir v svetu.

Kar zadeva položaj na Srednjem vzhodu, meni indijska vlada, da osako omeševanje nove sile na tem področju lahko dovede samo do nadaljnega tekovanja med blokoma in tako do poslabšanja razmer v tem delu sveta. Izhajajoč iz takih pozicij, je bila Nehruova vlada med prvimi, ki so odklonili novo ameriško doktrino o tako imenovanem »paku-umu« na Srednjem vzhodu.

Program nadaljnega notranjega razvoja Indije je določen z Drugim petletnim načrtom gospodarskega razvoja, katerega uresničevanje se je začelo z aprilom lani. Kongresna stranka je zastavila indijskemu narodu nalogo ustvarjanja gospodarske neodvisnosti dežele, a kot končni cilj — izgradnjo socialistične družbe. Nova formulacija »izgradnja socialistične družbe« se znatno razlikuje od stare »družba po vzoru na socializem«. Kongresna stranka je s tem določila skrajni cilj izgradnje Indije, tako da je preostala le izbira poti, ki najbolj ustreza »indijski klimi«.

Prvi petletni plan je bil sestavljen za razvoj kmetijske proizvodnje, osnovna naloga drugega petletnega plana pa je industrijsko preoblikovanje dežele. V prvih petih letih je Indiji uspelo rešiti problem glodovanja, toda problem prehrane prebivalstva še vedno ostaja pereč. Zato kurs sedanje vlade namenja v pogledu industrializacije — krepitev državnega sektorja ni nepomemben. V tem obdobju bo država dala veliko sredstev predvsem za težko industrijo, medtem ko bo lahka industrija tudi nadalje ostala v privatnih rokah. Drugi petletni plan bo Indija zaključila s proizvodnjo preko 5 milijonov ton jekla, medtem ko je konec prejšnjega petletnega plana dosegla le proizvodnjo 1 milijono ton jekla.

Kongresna stranka se je zavzela tudi za uvedbo delavskega upravljanja. S tem ciljem so bila obsežna proučevanja po deželah, med drugimi tudi v Jugoslaviji. Sistem delavskega upravljanja bo izveden že med tem petletnim planom. Obenem je predvidena zaposlitev 11 milijonov novih delavcev 45 odst. v tovarnah in rudnikih, kar pomeni resen korak v reševanju problema brezposelnosti.

Volitve v Indiji, ki so istočasno v zvezi parlament in skupščine posameznih držav, vzbujajo pozornost svetovne javnosti. To je razumljivo že zategadelj, ker je krepitev notranjih sil te republike, ki je vreden čimtelj miru — doprinos k nadaljnji stabilizaciji razmer v svetu sploh.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Tu, mislim, bi pa morale naše nove občine — komune v svoji komunalni politiki tej strani svoje dejavnosti posvetiti več skrbi, mnogo, mnogo več skrbi. Voditi svojo komunalno politiko, poleg drugih koristi tudi iz vidika koristi, kako pomagati naši ženi, da se osvobaja. To ne bo šlo takoj, a začeti je treba.

Samo z gospodinjskimi tečaji daleč ne bomo prišli. Treba je več pomoči gospodinjskim centrom in ustanavljanju menz, več skrbi za napredek trgovine, več skrbi za proizvodnjo drobnih pripomočkov gospodinjstva itd. Pa — hm — mislim pa, da bi se žena že danes lahko mnogo bolj osvobodila, se lahko neke javno pojavljala in enakopravno odločala, če bo postala takoj, že danes, enakopravna v hiši, da jo bo za čas odsotnosti ali nekega opravila v javnosti nekdo od družine nadomestil in za njo opravil neko nujno delo, ki je »dolžnost« žene. Mislim, da bi ne bilo prav nič nečastnega za kogar koli, kar ni nečastno za ženo.

Smo v izgradnji komunalnega sistema te svobodne skupnosti svobodnih proizvajalcev, pa bi bilo prav, pravično in pošteno, da v tej izgradnji še dalje ne manjka žena, oziroma da v tej izgradnji komunalnega življenja žena ne ostane le drobni, neopazni in zapostavljeni garač, temveč enakopraven državljani, proizvajalec, ki ustvarja in odloča v komuni. Ta misel in ta naša odločitev, da to storimo, da predvsem najprej sebi in ženi pomagamo, da žena to res postane, se mi zdi, bi bila najlepša čestitka naši ženi delavki in zadržnici, nameščenci in gospodinjci za 8. marec leta 1957.

Odločno obsojena politika sile

Ob zaključku enajstega zasedanja Generalne skupščine lahko povemo, da je bilo proti koncu tega zasedanja mnogo ugodnejše vzdušje od onega, kakršno je bilo v začetku zasedanja. Vseh sedem komitejev skupščine je končalo svoje posle, predvidene za to zasedanje, tako da je preostala le zaključitev dela plenuma skupščine, ki se sestoji iz problema umika izraelskih enot, v čemer pa je tudi že dosežen ustrezen sporazum.

Zasedanje Generalne skupščine se je začelo v najtežjih dneh preteklega leta. V začetku zasedanja je nastopila kriza na Srednjem vzhodu, zato je bilo urejevanje razmer v svetu, predvsem pa v tem področju, osnovna naloga, s katero se je Organizacija združenih narodov soočila. Zasedanje se zaključuje v atmosferi, ki jo vse delegacije ocenjujejo za zelo ugodno nasproti oni pred štirimi meseci. Politika sile je doživela popoln neuspeh. Verjame se, da je prav v tem, da je enajsto zasedanje najbolj odločno zavrglo in ožigosalo politiko uporabe sile, največja vrednost tega zasedanja.

V treh mesecih trije predsedniki vlade na Japonskem

Japonska je zopet dobila novega premierja, dosedanjega ministra zunanjih zadev Nabusuke Kišija. V nepolnih treh mesecih je torej »Dežela vzhajajočega sonca« izmenjala tri predsednike vlade in tri kabinete, kar je edinstven primer v japonski zgodovini. Po sprejemu Japonske v Združene narode in po sklenitvi mirovne pogodbe z ZSSR, je tedanji premier Hatojama odstopil z utemeljitvijo, da je star in bolan. Njega je, kot rezultat kompromisa med frakcijo znotraj vladajoče liberalno-demokratske stranke, nasledil Tancan Išibaši, toda tudi on je po dveh mesecih izjavil, da zaradi boleznij ne zmore dela. Tako je prevzel dolžnosti predsednika japonske vlade Nobusuke Kiši, pomembna politična osebnost.

Za večje pravice gospodarskih podjetij v ČSR

Na nedavnem zasedanju Centralnega komiteja KP Češkoslovaške so se odločili za večje kompetence gospodarskih podjetij. To predvsem zaradi samostojnejšega oskrbovanja gospodarstva s proizvodi, ki jih proizvaja in da sama lahko prodaja.

Centralni komite se je zavzel za večje upoštevanje delovanja zakona vrednosti, stroškov proizvodnje, cene, zaslužka, kreditov in podobno zaradi večje zainteresiranosti podjetja kot celote in zaposlenih delavcev.

Med drugim je bila izrečena tudi beseda v prid povečanju sodelovanja delavcev v upravljanju ob uporabi principa materialne zainteresiranosti, toda hkrati poudarja CK »da je v izvajanju teh mer potrebno voditi odločno borbo proti vsem tendencam za slabljenje principa načrtnega centralnega vodenja, proti deformiranju principa demokratičnega centralizma in proti nezadostnemu spoštovanju odločilnega pomena gospodarske organizatorske delavnosti ljudskodemokratske države v izgradnji socialistične ekonomije.«

Omajano prijateljstvo med Britanijo in Francijo

Francoski politični krogi pripisujejo velik pomen srečanju premiera Guy Moleta s predsednikom britanske vlade Haroldom Macmillanom v Parizu. Tradicionalno prijateljstvo med tema deželama je dokaj omajano po sueški avanturi in prizadevanju, da se iznebijo posledic — izolacije. To prizadevanje ni bilo enotno in kaže, da Britanci že navezujejo stike s Kairo, kar Francozom nikakor ne ugaja.

Razen tega in podobnih nesoglasij je vsekakor eno izmed najbolj spornih vprašanih problem britanskega umika dela svojih čet iz Zah. Nemčije. Ta ukrep pa toliko bolj ugaja ameriškim državnikom, ki bodo storili prav kmalu nekaj podobnega. Tako menijo v Franciji, da bo nastala dvojna angloameriška

Poleg problema Egipta in njegovega reševanja tudi z umikom izraelskih enot, je bil pereč problem Madžarske, kjer pa Generalna skupščina zaradi razvoja razmer v tej deželi ni mogla kaj storiti. Razen drugih političnih vprašanj sta še največ pažnje privlačila Alžir in Ciper. Obe vprašanji so na tem zasedanju proučevali na način, ki ga je imeti za zelo razumnega in konstruktivnega.

Kljub tem, trenutno prioritarnim problemom, pa je dobila mesto v

razpravi Generalne skupščine tudi standardna razorožitev. Ta razprava traja že enajst let brez kakšnega posebnega uspeha. Gotovo bo treba še marsikaj urediti preden bo razorožitev lahko v primerni obliki uveljavljena, vendar že sama razprava o tem problemu prinaša neka zblizanja v določenih vprašanih problema.

Sploh je osrednji uspeh tega zasedanja v tem, da so dosežena delna zblizanja in da so opaziti medsebojna nagnjenja v tem smislu.

Izrael se je odločil za umik

Po dolgotrajnem trmistem vztrajanju, da ne bo brezpogojno umaknila svojih enot iz Gaze in področja Akabskega zaliva, je izraelska vlada le sklenila, da bo umaknila svoje čete z egiptovskega teritorija s predpostavko, da bodo prevzele

skrb za to področje enote OZN, kar pa ni pogoj.

V izraelskih krogih, predvsem v vodstvih posameznih strank so to odločitev vlade sprejeli z dokajšnjim negodovanjem. Prevladuje mnenje, da bo po tem sklepu nastopila vladna kriza, ki so se je doslej zaman skušali izogniti.

S tem v zvezi je poslal Eisenhower predsedniku Ben Gurionu pismo, v katerem izraža zadovoljstvo zaradi odločitve izraelske vlade, da hitro in v celoti umakne svoje enote za demarkacijsko črto premirja in navaja gledišče ameriške vlade, da po umiku morajo vse dežele podzvzeti skupne napore za ustvaritev stabilnejših in mirnejših pogojev na tem področju.

Privatizacija nemške državne industrije

V Zahodni Nemčiji se zavzema za privatizacijo državne industrije. Ta privatizacija je mišljena tako, da bi tiskali delnice in jih prodali »malim ljudem«. Delnice bodo imele majhno nominalno vrednost 50, 100 in 500 mark. Tako bi postali delničarji delavci in tako bi po nemškem načrtu odpadli stroški, ker bi delavci stavkali sami proti sebi.

Ta načrt je zelo privlačen in prav tako zelo varljiv, kajti na ta način bo ta privatizirana industrija kmalu prešla v last velikih industrijalcev, ki bodo zlahka pokupili te majhne delnice.

Zaostreni odnosi med Avstrijo in Madžarsko

Odnosi Avstrije z Madžarsko, ki so ves čas po sovjetski intervenciji v novembru zelo delikatni, so v resni krizi. Kaj bo avstrijska vlada ukrenila, sicer še ni znano, toda za merilo lahko vzamemo grožnja avstrijskega veleposlanika v Budimpešti dr. Peinsippa, da bo zaprl svo-

je zastopstvo, če se bodo policijski ukrepi proti njemu osebno in proti avstrijskemu zastopstvu v Budimpešti nadaljevali...

Dejstva, ki so dala povod za to izjavo, so naslednja: Zadnje dni februarja je policija obkrožila ameriško, britansko, francosko in avstrijsko poslaništvo v Budimpešti in začela legitimirati ljudi, ki so se oglašali v teh hišah. V glavnem so bili, po poročilih dopisnikov, to Madžari, ki se potegujejo za vize.

Sledilo so še drugi ukrepi. Obiskovalce konzulatov zahodnih držav in Avstrije so zadržali časovno v priporu, dokler jih niso pretipali, ulice okrog poslopj pa so proglasili za vojaško-zaporna področja. Na uradni protest so madžarske oblasti odgovorile, da gre za kontrolo osebnih izkaznic.

Mar se temni elementi, pravz-

Perspektivni načrt razvoja jugoslovanskega gospodarstva

Ze dalj časa delajo strokovnjaki na pripravah perspektivnega načrta našega gospodarstva. Za industrijo in kmetijstvo je že pripravljeno gradivo, ki ga bo najprej pregledal Zvezni izvršni svet, a potem bo dostavil Zvezni ljudski skupščini.

Po mnenju sekretarja za industrijo Zveznega izvršnega sveta Marjana Cvetkovića je glavna naloga naše investicijske politike v perspektivnem načrtu industrije odpravljanje disproporcije med bazično in predelovalno industrijo. Investicije bodo namenjene v prvi vrsti v rekonstrukcijo in obnavljanje

nje tistih kapacitet, kjer so rekonstrukcije ekonomsko najbolj opravilne, medtem ko se bo mnogo manj investiralo v nove objekte.

Nixonova kritika Pariza

Podpredsednik ZDA Richard Nixon je nedavno obiskal Maroko in prebil tamkaj v razgovorih dva dni. Njegove izjave o teh razgovorih in kritika, ki jo je ob tej priložnosti izrekel na naslov francoske politike v Severni Afriki, so vzbudile veliko vroče krvi v francoskih političnih krogih.

V središču razgovorov je bil problem Alžira, ekonomske pomoči Maroku in letalske baze Amerike na področju Maroka. »Maroški sultan in jaz se strinjava,« je rekel Nixon, »da bi za Alžir bilo treba izdelati nov projekt miroljubne rešitve, ki bi bil sprejemljiv za vse strani.«

Takšne izjave in takšna stališča skupaj z razgovori o ameriški pomoči tistemu Maroku, kateremu je Francija že dokaj dolgo odrekala pomoč, razumejo v Parizu kot izričanje Francije iz Severne Afrike.

PO SVETU

V Češkoslovaški so aretirali več oseb pod obtožbo, da so vohunili za zahodne dežele, posebno za ZDA. Ti vohuni, tako je rečeno, so bili poslani iz Zahodne Nemčije, kjer so bili izsolani. Njihova naloga je bila zbiranje podatkov o oborožitvi.

Skupina pripadnikov Irske republiške armade (IRA) je zaustavila tovorni vlak nedaleč od postaje Strabein v severni Irski in je pustila vlak nadaljevati svojo pot potem, ko ga je osebje zapustilo.

Predsednik poljskega glavnega združenega sveta Edvard Drozdnak je odklokal s spomenico »Zaslužni delavec združenega gibanja« 11 starih poljskih delavcev, ki so bili v letih od 1948 do 1955 lažno obtoženi in odstranjeni iz združenstva ter jim je bilo onemogočeno vsako družbeno delovanje.

Kakor poročajo svetovne časopisne agencije, so na otoku Celebesu v vzhodni Indoneziji izbruhnili novi vojaški upori. Trdijo, da so tamkajšnji poveljniki zahtevali od osrednje vlade, da razširi avtonomne pravice krajevnih organov oblasti in jim nudi večja finančna sredstva za reševanje problemov tega otoka.

Kot je sporočil radio Budimpešta, je uprava županjske policije v Salgotarjanu aretirala večje število ljudi, ki so sodelovali in vodili, kot je rečeno v sporočilu ministrstva za notranje zadeve, kontrarevolucionarne akcije na področju te županije. Vse aretirane osebe so bile predane vojnemu sodišču.

Francoski armadni zbor v Alžiru je začel ofenzivo proti upornikom takoj po končani alžirski debati v OZN pred tremi tedni. Od tedaj je bilo po uradnih vesteh ubitih okrog dva tisoč Alžircev, nad tri tisoč ljudi pa so odvedli v zapore in koncentracijska taborišča.

prav kriminalci, nabirajo v takih množicah okrog teh diplomatskih zastopstev, da je bila potrebna prava racija?

Zanimiv je tudi datum: konec februarja, prve dni marca. Kot je znano, se širi že delj časa po Madžarski in v tujini geslo: »muk« ali »marca se zopet začne« — namreč revolucija. Na Dunaju so v nekaterih dobrih krogih s to možnostjo vse do nedavnega računali docela resno. Danes morda manj, kajti medtem se je marsikaj spremenilo, in to ne samo na Madžarskem, kar je zelo jasno osvetlilo nesmisel vsakega poskusa.

Vendar blokada poslaništev in še nekatera druga dejstva kažejo, da grožnja ni bila docela brez podlage. Minister Marošani jo je predvčerajšnjim posredno celo potrdil, ko je pozval člane socialistične delavske partije k budnosti pred »kontrarevolucionarnimi gesli« kot je »muk« in dejal, da se sedaj sicer širi nova parola, in sicer »juk« ali prosto prevedeno »junija pa zares«.

Če k temu dodamo, da se po Budimpešti širijo letaki, ki pozivajo k takim demonstracijam pred spomenikom junakov, pred Pötöfi spomenikom, in sicer 14. marca za obletnico marčne revolucije leta 1948, je vse še bolj razumljivo. Demonstracije naj bi bile sicer molčeče, brez izpadov, toda tudi budimpeštanski oktober se je začel pred bronastim Pötöfijem. Ob vsem tem se je mala Avstrija znašla v zobotem kolešju blokavske mašinerije, ki zadnje čase zopet teče s polno paro. Temu stroju daje tudi razprava o revoluciji ali kontrarevoluciji in njenih krivicah precej pogonskega goriva. In če se žerjavica, ki v Budimpešti še zmeraj tli pod novembrskim pepelom, zopet razplamt, kar bi bilo popolnoma mogoče, je treba pokazati tudi meh, ki jo razpuhuje. Ta meh v rokah zahodnega bloka naj bi bila morda Avstrija.

SAP MARIBOR

sporoča, da bo od ponedeljka, dne 11. marca dalje vpeljana na progi

Murska Sobota — Grad

še ena vožnja z odhodom iz Murske Sobotice ob 10. uri in s prihodom v Grad ob 11. uri ter z odhodom od Grada ob 13. uri in s prihodom v Mursko Sobotico ob 14. uri.

MORJE POSTAJA PREPLITVO

za največje ladje

Ladje po 150.000 ton nosilnosti
Pristanišča v krizi

Dva predstavnika največjega ladijskega lastnika na svetu Grka Niahosa sta se vrnila praznih rok iz Hamburga, kjer sta skušala nagovoriti največjo tamkajšnjo ladjedelnico, naj zgradi dva tankerja po 150 do 150 tisoč ton nosilnosti. Javnost se je začudila, zakaj je ladjedelnica odbila tak donosen posel. Toda zdi se, da je v ozadju tajni sporazum med ladjedelnicami in pristanišči, ki se trudijo, da bi zavrli gradnjo največjih ladij. Čim več ladij namreč pripluje v pristanišče, tem večji so dobički. Ladijski lastniki pa se trudijo, da bi povečali prostornino svojih ladij, ker je dobiček toliko večji, kolikor več nosi ladja tovara.

Pristanišča se borijo zoper te giantske ladje tudi zato, ker bi morala razširiti svoje naprave. Ze zdaj pluje po oceanih nekaj ladij, ki ne morejo najti pristanišča, ker so prevelike. Ze pred tremi leti sta dva tankerja Onassisa po 45 tisoč ton lahko pristala samo v dveh evropskih pristaniščih Marseju in Southamptonu. V Le Havru sta lahko pristala samo ob plimi. V vseh ostalih zahodnoevropskih pristaniščih pa je bilo morje za njiju preplitvo.

Največja ura v Evropi

Če mislite, da je »Big Ben« v Londonu največja ura v Evropi, se motite. Na Lyonskem kolodvoru v Parizu imajo še večjo. Postavljena je na 67 metrov visokem stolpu. Vsaka od njenih štirih številnic meri v premeru 6 in pol metra. Številke so meter visoke. Veliki kazalec tehta 17 kg. Mehanizem te ure pa je spravljen v škattli, ki meri v premeru le pol metra.

16-krat se je poročil

Moški in ženski svetovni rekord v ženitvi imata dva Američana. Neki James Williams, ki je zdaj 70 let, se je doslej uradno 16 krat poročil, od tega 4 krat z isto ženo. Ženski svetovni rekord v tej »disciplini« pa ima 50-letna Ann Deal iz Los Angelesa. Doslej se je poročila 14 krat. Newyorški časnik, ki je objavil to vest, se je potrudil in izračunal, da je »srednja dolžina« vsakega od teh zakonov znašala 2 leti in 56 dni.

NEVERJETNO, TODA RESNIČNO

— Letalo na carigraskem letališču je bilo pripravljeno na polet. Toda enega izmed potnikov ni bilo nikjer. Uslužbenci letališča so se razkropili. Bali so se že, da se je pripetila kakšna nesreča. Po enournem iskanju pa so našli pogrešenega potnika. Sedel je v nekem kotu in čital knjigo. Tako se je zatopil v branje, da je preslišal ose pozive po radiu. Ko so pogledali, kakšna zanimiva knjiga naj bi to bila so ugotovili — da je bila razprava o seksualnem žoljenju žena.

Najnovejša rimska atrakcija za petične turiste je restauracija »Termopilum«, kjer je vse v starorimskem stilu — od dekoracije do natakarijev. Vsi natakariji so oblečeni v rimske toge, lastnik se je preimenoval v Nerona, barmana pa kličejo Brut. Hrano servirajo na pladnjih, kakršne so uporabljali v starem Rimu, gostje pa ležijo na klasičnih ležalnikih. Celo računi so v starorimskem stilu. Samo cene so iz XX. stoletja — in pa gosti, ki imajo dovolj denarja za takšno »klasično« neumnost.

— V policijsko postajo v Aberdeenu je pred kratkim pritekel nek moški in divje mahal z rokami. Iz sebe ni spravil niti besede. Ko so mu odvzeli papir, ki ga je nosil v rokah, je ova policijska postaja planila v smeh. Na papirju je pisalo: »SOS, jezik se mi je zagodil med novo zobovjelo«.

— Po statistiki, ki jo je objavil Scotland Yard, so ženske mnogo prisebnejše od moških, če so napadene. V 115 primerih ropa v banki so ženske v življenjski nevarnosti prepredile zločin ali obvestile policijo.

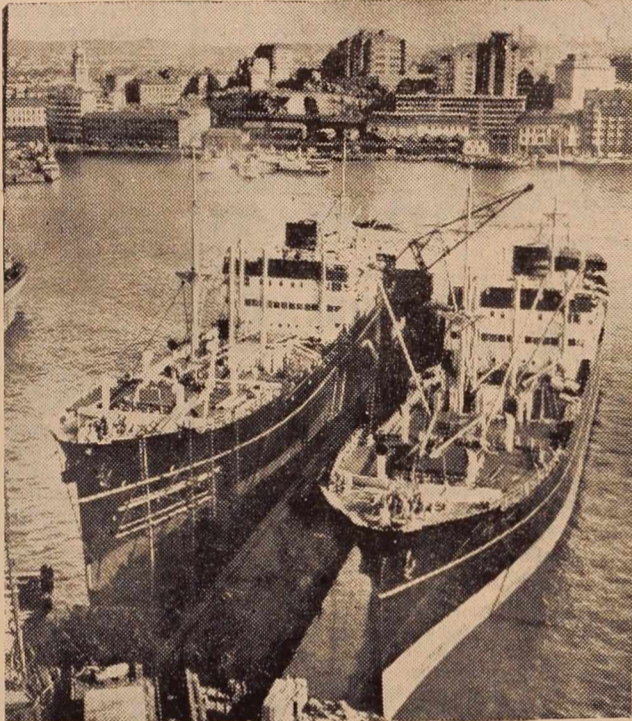
Največji tanker na svetu »Universe Leader«, ki lahko prepelje naenkrat 85 tisoč ton nafte, pa ne more pristati v nobenem evropskem pristanišču, ker mora biti voda globoka najmanj 14 in pol metra, sicer bi nasedel. Ta tanker pristaja samo v nekaterih ameriških pristaniščih, sicer pa ostaja na odprtem morju. Zdaj pa Onassis, Niarhos in

de in premoga, ki ima nosilnost 70 tisoč ton. Tudi potniške ladje postajajo vedno večje. Newyorški hotelir Cauter namerava zgraditi dve potniški ladji po 90 tisoč ton nosilnosti za množično prevažanje turistov prek Atlantika. Vsaka bo lahko sprejela 6 tisoč potnikov, ki bi se hranili v ceneni avtomatiziranih restavracijah ali pa jedli svoje za-

ameriške, japonske in zahodnonemške ladjedelnice gradijo 200 gigant-skih ladij za prevoz nafte.

Okrog 2000 najvažnejših in največjih pomorskih pristanišč pa je pred velikimi in dragimi problemi. Če ladje ne bodo našle prostora za pristajanje, bodo enostavno odplule drugam. Z njimi pa tudi dobički pristanišč. Zato so mnoga pristanišča, med njimi Kopenhagen in Göteborg že sklenila, da bodo poglobila dno na 12 metrov. Toda nekaterim pristaniščem tudi denar ne more pomagati. Bremen, na primer, ne bo mogel poglobiti svojega dna na več kot 9 metrov. Najboljše izgleda od evropskih pristanišč ima Marsej, v nekem oziru pa tudi Hamburg, ki bo lahko poglobil dno do globine 15 metrov.

Nekdaj največje svetovno pristanišče London je moralo doživeti, da zdaj največje ladje, ki imajo blago za Anglijo, pristajajo v Rotterdamu in od tam odvažajo z manjšimi ladjami tovor do ustja Temze. Če bo šel razvoj dalje v tej smeri, bodo svetovnoznana pristanišča Bordeaux, Genova in Amsterdam postala drugorazredna in bodo propadala, razvijalo pa se bo le nekaj najglobljih pristanišč po svetu, kjer bodo lahko pristajale velike ladje.

Ludwig hočejo zgraditi še večje ladje. Opravičeno zadaja to pristaniščem glavobol. Kaj bo, če bo velikih ladij vedno več? Treba bo razširiti in poglobiti pristanišče, to pa bo terjalo velika finančna sredstva. Toda ta tekma v gradnji vedno večjih ladij se ni omejila samo na tankerje. Na glavnih pomorskih poteh že plovejo ladje za prevoz ru-

loge. Cantor računa, da bo na ta način lahko pocenil prevoz prek Atlantika na 50 dolarjev (zdaj stane ta vožnja najmanj 170 dolarjev). Toda Cantor še ne bo mogel tako kmalu uresničiti svoje zamisli, kajti tistih nekaj ladjedelnic, ki lahko gradijo tako velike ladje, imajo naročila že do leta 1960. Lastniki tankerjev so pohiteli in zdaj

Osem let prostovoljno v zaporu

ker se je bala krvne osvete

Leta 1948 je v malem sicilskem mestu Caltanissetti nenadoma umrl nek mlad odvetnik. Dobil je železodene krče in bil mrtev v nekaj urah. Ko je njegova žena drugo jutro izjavila, da je zastrupila svojega moža, se temu ni nihče preveč čudil. Žena je izjavila, da je zastrupila moža s strihlinom. Sodišče ji je verjelo in jo obsodilo na 20 let ječe. Akte so odložili in vsi so verjeli, da je ta primer zaključen.

Te dni pa je italijanski tisk znova pisal o tej zastrupitvi. Žena, ki je preživela osem let v temnici, je

nenadoma zahtevala revizijo procesa, češ da je nedolžna. Najprej ji niso hoteli verjeti. Ko pa so končno izkopali odvetnikovo truplo in ga znova obducirali, so ugotovili, da v njem ni niti sledu strupa. To so

po moževi smrti so začeli prihajati v hišo njegovi starši, sorodniki in prijatelji ter jo obtoževali, da je ubila svojega moža. Pokojnikova mati jo je preklela, bratje pa so prisegli, da se bodo maščevali, če

ugotovili sicer tudi pri prvi obdukciji, toda takrat je bilo merodajno ženinovo priznanje.

Proces so obnovili in ženo osvobodili. Pojasnila je zakaj je pred osmimi leti priznala »umor«. Takoj

sodišče »morilke« ne bo obsodilo. Ker je na Siciliji krvna osveta nevarna stvar, se je žena raje odločila za zapor. Po drugem procesu se je preselila, ker se še vedno boji krvnega maščevanja.

Tretja knjiga Charilla Chessmena

Charil Chessman, pisec knjige »Celica 2455«, ki že več let živi v celici na smrt obsojenih v eni izmed ameriških kaznilnic, je napisal že svojo tretjo knjigo, ki ji je dal naslov »Obraz pravice«. Uprava kaznilnice, v kateri je Chessman zaprt, se je trudila na vse pretege, da bi »preprečila« izdajo knjige, toda Chessman jo je na skrivaj le spravil v roke agentu neke newyorške založbe. Knjiga ima skoraj 160 tisoč besed. V njej je Chessman zapisal podatke o odnosih s svojima dvema odvetnikoma, ki se že več let trudita, da bi ga rešila pred električnim stolom.

Ime Charilla Chessmana je svetovni javnosti že dobro znano. Pred leti je bil obsojen na smrt zaradi umora in ropa. Toda takoj po smrtni obsodbi se je začel posluževati vseh mogočih zakonov, da bi si rešil življenje. V svoji celici je proučil kopije pravnih knjig in napisal tudi omenjene tri knjige. Vedno znova je pošiljal prošnje za pomilostitev in vedno znova so morali odložiti usmrnitev. Medtem se je javno mnenje v Ameriki že razdelilo na dva tabora: eni pravijo, da je treba kazni izvršiti, drugi pa menijo, da je Chessman med tem časom postal drug človek in da bi ga bilo treba pomilostiti.

Obleke za Himalajsko ekspedicijo

Clani neke angleške ekspedicije, ki bo v kratkem odpotovala v Punjab na Himalaji, bodo nosili obleke iz posebnega blaga, ki ne propušta vetra in vode. Tkanina daje tudi dobro toplotno izolacijo.

Indonezijski zunanji minister pred sodiščem

Indonezijski državni tožilec je sporočil, da je predal Vrhovnemu sodišču Indonezije obtožbo zoper zunanjega ministra Abdelganija. Obtožnica očita zunanjemu ministru, da je prekupčeval s tujo valuto. Gre za nek ček na 2 tisoč dolarjev.

Minister Abdulgani je zanikal tako obtožbo. Zasliali so razne priče, ki so dajale protislovne izjave. Pod pritiskom parlamentarne frakcije muslimanskih strank pa je zdaj vsa zadeva prišla pred sodišče. Abdulgani še ni odstopil, toda praktično več ne opravlja svojih poslov. Kot zunanji minister tudi ni šel na zasedanje Generalne skupščine OZN, ki bo te dni razpravljala o sporu Indonezije s Holandijo okrog zahodnega Irijana (Nove Gvineje).

Krogi, ki dobro poznajo Abdulganijo trdijo, da so obtožbe o korupciji pretirane. Nekateri celo pravijo,

DOMAČE ZANIMIVOSTI

Na tretjem najvišjem vrhu v Jugoslaviji, na Titovem vrhu Sar-planine, je meteorološka postaja, v kateri živi oso zimo dva meteorologa brez slesherne zveze z zunanjim svetom. Ko so pred dnevi prišli planinci na vrh, sta šele zvedela o dogodkih na Bližnjem vzhodu in Madžarski, ker na tej meteorološki postaji nimajo radia.

ZIV PO PADCU
Z DRUGEGA
NADSTROPJA

Izredno srečo je imel pelteni Zdravko Pavič Jozin iz Splita. Pred dnevi je padel z drugega nadstropja na ulico in dobil le nekaj lažjih poškodb.

SPREGOVORILA
PO 20 LETIH

V neki hercegovaški vasi se je pripetil nevsakdanji primer. 65-letna Umija Duraković, ki je nima že skoraj 20 let, se je podrgla zdravljenuju dr. Savka Muftića iz Nevesinja. Uspeh je bil presenetljiv: čez nekaj časa je starka znova spregovorila. Ta zdravnik je dosegel še en tak uspeh: po štirih letih je spregovoril tudi nek deček, ki je bil nem od rojstva.

Poroka po 55 letih čakanja

V Franciji, deželi z velikim odstotkom ločitev, ljubezenskih tragedij in samomorov zaradi ljubezni je zdaj na dnevnem redu nenavadna — 55-letna vernost dveh zaljubljenec, ki sta se šele zdaj poročila. Francoze je raznežila ta nenavadna ljubezen in od vse strani dobiva srečen par čestitke.

Anne Fervel in Camille Pambert sta se spoznala in vzljubila na neki poroki leta 1902. Toda takrat nista imela sreče. Camille je odšel v vojsko, ona pa v Ameriko. Pozneje sta oba ustanovila družini in izgubila se je vsaka vez med njima. Anne si je ob strani marljivega moža pridobila precejšnje premoženje, Camille pa je delal na malem posestvu.

Lani pa je ovdovela Anne prišla obiskat sestro v staro domovino. Tu sta se spet srečala nekdanja zaljubljenca in ugotovila da so njuna čustva kljub 55 letni razdvojenosti ostala ista. Toda Anne je še enkrat morala potovati čez ocean, da je uredila svoje posle. Takrat pa je 72-letna Anne začela pošiljati 74-letnemu starčku ljubezenska pisma, ki se jih ne bi sramoval noben osemnajstletnik. Končno je prišel dan, da je srečen zaročenec odpotval v Pariz in na letališču pričakal svojo zaročenko. Toda usoda se je še enkrat poigrala z njima. Camille je odšel na letališče Orly, Anne pa se je pripeljala na letališče Bourget.

Anne upa, da bo nagovorila svojega moža, naj se preseli z njo v Canses, toda njegovi prijatelji pravijo, da nikdar ne bo hotel zapustiti domovine in da bo skušal svojo nevesto odvoditi strašnih stvari, kot je ne primer »Rock'roll« ki ga starka pleše z velikim veseljem.

Velika tatvina

V državnem muzeju v Torontu v Kanadi so odkrili, da je nekdo ukradel za 50 tisoč dolarjev zlata in nakita. Neznanci so popolnoma očistili znamenito zbirko zlatih rud in odnesli skozi kletno okno 32 kosov zlate rude v skupni teži 90 kg. Iz zbirke »Leonard« so odnesli pet diamantov in velik safir. Tatovi so skušali odpreti še več vitrin z nakitom, a niso uspeli. Muzejski uradnik je izjavil, da ne more razumeti, kako so mogli priti v zgradbo muzeja.

Poroka pod vodo

Ljudje si zmišljujejo čudne reči, samo da bi javnost govorila o njih. Nek mlad Amerikanec se ni hotel poročiti s svojim dekletom na isti način kot vsi ostali. Z nevesto sta se domislila, da bi se bilo dobro poročiti — pod vodo.

Na dogovorjen znak sta ženin in nevesta skočila v bazen hotela, v katerem sta sicer zaposlena. Imela sta tudi maske s kisikom. Ker duhovnika za to podvodno poroko nista mogla dobiti, sta se poročila kar civilno. Tudi matičar je imel kisikovo masko, povrh pa še mikrofon, ki je prisotnim nad vodo oznanil svečan dogodek.

Indonezijski zunanji minister pred sodiščem

da se vso stvar spretno montirali določeni krogi, ki so hoteli s tem spodkopati ugled indonežanske vlade.

○ POMURSKI VESTNIK

Izdaja Casopisno in založniško podjetje »Pomurski tisk« v Murški Soboti — Direktor in odgovorni urednik Dragan Flisar — Uredništvo: Murska Sobotica, Trubarjev drevored 5/II. — Telefon 1-58. Uprava in oglašniški oddelek: Murska Sobotica, Kočljeva ulica 7 — Tel. 55 — Naročnina: četrtletna 100, polletna 200, letoletna 400 dinarjev — Rokopisov ne vračamo in ne odgovarjamo zanje — Tekoči račun pri Narodni banki v M. Soboti — Tisk Pomurske tiskarne v M. Soboti.